

»Riječ i glazba« u zagrebačkoj katedrali

Kako je već javljeno u prošlom broju »Sv. Cecilije«, u zagrebačkoj je katedrali nastavljen niz glazbenih razmatranja »Riječ i glazba«, koja je svojedobno započeo mo. Albe Vidaković, a obnovljena su na inicijativu »Collegiuma pro musica sacra« iz Zagreba.

Tijekom minulog korizmenog razdoblja održana su dva razmatranja: prvo je održano 21. III. 1976. Tema je bila: »Obratite se i vjerujte Evandjelju« (Mk 1, 15) a voditelj je bio o. Bonaventura Duda. Glazbeni dio programa i ovog je puta izveo »Collegium pro musica sacra« pod ravnanjem s. Imakulate Malinke i uz suradnju prof. Mate Leščana za orguljama. Uvod u razmatranje bio je koralni himan za korizmu »Čuj, Stvoritelju mi-

Koncertni majstor Anđelko Klobučar

lostiv«, koji je izveo naizmjenice mješoviti, muški i ženski zbor. Nakon uvodnih riječi o. Duda o tome što za nas zapravo znači obratiti se, slijedila je solistička točka »Blag budi, Gospode« A. Stradelle koju je izvela s. Cecilija Pleša uz pratnju prof. Mate Leščana. Nakon čitanja biblijskog izvještaja o Davidovu grijehu i obraćenju slijedio je Ps 51 F. Aneria za peteroglasni zbor. Iako je zbor u toj točki pokazao sigurnost muziciranja i čvrstoću intonacije, ipak je predugi tekst psalma (20 kitica) djelovao ponešto zamorno. Na kraju je prof. Leščan izveo svoju improvizaciju za orgulje na temu »Narode moj ljubljeni«.

Što se tiče govornog dijela programa, o. Duda uspio je svojim riječima stvoriti izvanredno ozračje pogodno za razmišljanje. Šteta je da to ozračje nije bilo izrazitije potcrtano glazbom. Žalimo i što se zbor ovaj

put predstavio samo predugačkim Anerijevim psalom i što nije bila uklopljena bar još jedna glazbena točka.

Drugo razmatranje održano je 11. V. 1976. Ovaj put je glazbeni dio programa izveo katedralni muški zbor pod ravnanjem maestra Ljubomira Galetića i uz orguljsku pratnju prof. Anđelka Klobučara. Govorni dio vodio je dr. Ladika. Tema ovog razmatranja bila je: Otajstvo Krista patnika. Kao uvod u razmatranje zbor je izveo koralni himan »Barjaci kreću kraljevi« s pripjevom Lj. Galetića: »Slava tebi Kriste Spase, raspeti i uskrsli«. Nakon ove uvodne točke zbor je još izveo: G. B. Martini »In monte Oliveti«, »Tristis est anima mea«, L. da Vittoria »Judas mercator pessimus«, F. Dugan »Unus ex discipulis meis« i »Eram quasi agnus innocens«.

Što se tiče pjevanja zbora može se dati općenita primjedba da je pjevanje mjestimice bilo preglasno, što, je, u uvjetima katedralne akustike, dovodilo do slijevanja i miješanja tonova te nejasne dikcije. Neke su točke, baš zbog tog razloga, djelovale nedoučeno, rastrgano i nezaokruženo. Točke pak na orguljama bile su najbolje što smo do sada na orguljama čuli na ovim glazbenim razmatranjima. Izvedeni su: O. Messiaen »Isus prihvaća trpljenje«; M. Duprè »Isusa pribijaju na križ« M. Duprè »Raspeće«. Iako stilski veoma rastrgano i nezaokruženo. Točke pak na orguljama izvanredno su potcrtavale razmišljanje o Isusovoj muči. Oštri uvodni akordi, zloslutne disonance u reskim registrima, te snaga koja je izbijala iz muziciranja prof. Klobučara, upravo su potresali dušom slušatelja.

Opća primjedba na ovo razmatranje mogla bi se svesti uglavnom na ovo: previše glazbe, premalo teksta. Valja voditi računa da to nije samo i isključivo koncert i da se voditelj ovih razmatranja ne smije pretvoriti u konferansjea koji samo najavljuje kompozicije.

Treće razmatranje održao je ponovno »Collegium pro musica sacra« na Bijelu nedjelju (25. IV 1976). Voditelj je opet bio dr. Ladika, a tema je bila: »Uskrsnuh i s tobom sam! Mir vama!«

Glazbeni dio programa ovaj je put bio sastavljen nešto šarolikije nego obično. Na početku izvedena je Fuga i koral za obou i orgulje na temu »Uskrsnu Isus doista« O. Sigmunda. Djelo je izveo oboist Željko Petrač uz orguljsku pratnju Željka Marasovića. Druga glazbena točka bio je gregorijanski koral: Graduale i Sequentia iz uskrsne mise. To najstarije i najljepše pjevanje Crkve imalo je poseban čar pod gotskim lukovima katedrale. Pjevalo se naizmjenice: solistica, shola cantorom, mješoviti zbor, te je i to izmjenjivanje pridonijelo zanimljivosti i ljepoti spomenute točke. Treća točka bio je poznati Mozartov »Alleluja« koji je izvela sopranistica Blaženka Milić u nešto više opernoj maniri pjevanja. U četvrtoj točki predstavila nam se s. Cecilija Pleša kao orguljašica izvevši Njirićevu koralnu predigru za orgulje na temu »Uskrsnu Isus doista«, u kojoj je pokazala sigurnost muziciranja i vladanja ovim instrumentom. Posljednje dvije glazbene točke bile su zapravo idejno središte ovog razmatranja i pripale su mješovitom zboru. Bile su to: Aichingerova »Regina coeli, laetare« i Scarlatti-jev »Exultate Deo«. Zbor nam je i ovaj put prezentirao vrlo solidno izvođenje ali ono ipak nije bilo na visini koju poznamo iz brojnih nastupa tog ansambla. »Regina coeli« svojom bogatom polifonijom u trećem dijelu bila je previše razlivena i ponešto neprecizna u nekim trenucima, a »Exultate Deo« pjevao se u prebrzom tempu što je uzrokovalo nejasnoće i slivenosti tonova.

B. K.